

מ"י 12400/05/19 - אחמד שחאדה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"י 12400-05-19 מדינת ישראל נ' שחאדה
תיק חיצוני: 138584/2018

בפני	כבוד סגן הנשיא, השופט נעמן אדריס
המבקש	אחמד שחאדה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

רקע וטענות הצדדים

1. בפני בקשה נוספת, שלישית במספר, לביטול זמני של צו עיכוב יציאה מן הארץ, לצורך קבלת טיפול רפואי.
 2. המבקש נחקר בגין חשד לביצוע עבירות של הלבנת הון, סחיטה באיומים, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות על חוק המע"מ, והכל בהיקפים כספיים ניכרים. במסגרת הבקשה למעצרו ובהסכמת הצדדים, שוחרר המבקש בתנאים, ובין היתר הפקדת כספים וערבויות, הפקדת דרכון ואיסור יציאה מן הארץ ל-180 יום (החלטה מיום 23/5/19).
 3. מאז שחרורו של המבקש ועד היום - מהלך שלושה חודשים בלבד - הוגשו לבית המשפט שלוש בקשות לביטול זמני של צו העיכוב, כל אחת מהן בתואנה אחרת.
- הבקשה הראשונה הוגשה לצורך יציאה **לטיפול רפואי בטורקיה** (ניתוח לייזר בשתי עיניו), מבלי שנתמכה בתיעוד רפואי מתאים או תצהיר מטעם המבקש, ולאחר שנתבקשו מסמכים רפואיים וזימון לניתוח, מחק המבקש את הבקשה.
- הבקשה השנייה הוגשה לצורך יציאה **לנופש משפחתי בטורקיה** לרגל חג הקורבן, אף היא ללא תצהיר מטעם המבקש, ונדחתה בהחלטת בית המשפט (החלטה מיום 8/8/19 של כב' השופט הבכיר ס' יוסף). זאת לאחר שנקבע כי באיזון שבין מטרת הנסיעה ובין חומרת המעשים המיוחסים למבקש, יש להעדיף את האינטרס הציבורי ולהותיר על כנם את תנאי השחרור עליהם הוסכם מלכתחילה. כך גם בשים לב לחשש הסביר כי המבקש ימלט מאימת הדין; בשים לב לזמן המועט שחלף מאז שחרורו בתנאים; ונוכח העובדה כי האמון במבקש התערער כבר במסגרת הבקשה הראשונה, לאור התנהלותו שם. עוד צוין, בהקשר זה, כי "אין גם צריך לומר שניתוח לייזר אינו מצדיק ואינו מצריך טיפול בחו"ל".

4. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי, אולם במהלך הדיון הובהר כי תאריכי החופשה חלפו וכי הבקשה מתייתרת. עם זאת ביקש הסנגור לטעון כי מדובר בבקשה עקרונית שעניינה זכויותיו של המבקש לחופש תנועה, וכי המבקש מתעתד לצאת לטורקיה לניתוח לייזר בעיניו. במקביל נטען בבקשת הערר כי אשתו של המבקש צפויה לצאת מן הארץ לצורך ניתוח בליווי המבקש, וכי בקשה מתאימה תוגש בהמשך.

בסופו של יום ונוכח העובדה כי הבקשה לחופשה התייתרה ונותרו טענות תיאורטיות בלבד, חזר בו הסנגור מהערר.

5. מיד לאחר מכן, ביום 20/8/19, הוגשה הבקשה השלישית שבנדון, שעניינה **יציאה לטורקיה לצורך טיפול רפואי**: ניתוח לייזר בעיניו של המבקש. כאן המקום להעיר כי בפתח הבקשה צוין כי מדובר בעינו השמאלית, ואילו בגוף הבקשה צוין כי מדובר בעין הימנית.

לבקשה צורף מסמך אשר כונה "אישור רפואי", ובמקביל חזר הסנגור על נימוקיו העקרוניים בדבר זכויותיו הבסיסיות של המבקש לחופש תנועה ועל העדר כל ביסוס לטענת החשש מפני הימלטות מהדין.

6. המשיבה מצדה התנגדה לבקשה וטענה כי מעבר לעובדה שתנאי השחרור הוטלו בהסכמתם המלאה של המבקש ובאי כוחו באופן שלא מצדיק שלוש פניות רצופות לשינוי התנאים, הרי שהבקשה עומדת בניגוד לקבוע בסעיף 52(א) לחסד"פ היות ולא עבר זמן ניכר, לא נתגלו עובדות חדשות ולא השתנו הנסיבות אשר היו ידועות בזמן הטלת התנאים. מעבר לכך נטען כי התנהלותו של המבקש מאז שחרורו היא שמחזקת את החשש מפני הימלטות מהארץ, כאשר כלל התנהגותו נגועה בחוסר אמינות ובסתירות מהותיות. בעיקר נכונים הדברים ביחס לאישור הרפואי המעומעם ונטול הפרטים, כאשר בירור שנערך ישירות מול הקליניקה מעלה כי מדובר במרפאה קוסמטית שכלל אינה מבצעת ניתוחי עיניים בלייזר אלא ניתוחים קוסמטיים בלבד (הרמת עפעפיים, שאיבות שומן, פיסול פנים וכיוצא באלה).

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה שבנדון, בטיעוני הצדדים, בהחלטות הקודמות שניתנו וביתר החומר שהונח לפני, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

8. תחילה יובהר כי לא שוכנעתי במהותו או בנחיצותו של ההליך המבוקש, לא כל שכן בתקופת הזמן בה מצוי המבקש בתנאים. מהחומר שהוגש לעיוני **לא ניתן ללמוד שום פרט על הניתוח המתואר** (סוג הניתוח, האיבר המנותח, הבעיה הרפואית וכיוצ"ב), למעט העובדה כי הוא כולל אשפוז ללילה אחד (מה שאף אינו מסביר את אורך היציאה המבוקשת מהארץ, לעשרה ימים).

בנוסף עולה כי מדובר **בקליניקה קוסמטית**, כפי המופיע על האישור, ובירור שערכה המשטרה מלמד כי **כלל לא נערכים בה ניתוחי עיניים בלייזר**, בניגוד לטענת המבקש.

מעבר לעובדה שהדברים מעוררים תמיהה - שכן מצופה מאדם העתיד לעבור ניתוח רפואי כי יחזיק בידיו חומר רפואי רלוונטי - לא שוכנעתי כי עולה מהבקשה כל צורך רפואי, ובוודאי שלא צורך רפואי דחוף שיצדיק את שינוי התנאים. וכפי

שכבר נכתב בהחלטתו של כב' השופט הבכיר ס' יוסף: "אין גם צריך לומר שניתוח לייזר אינו מצדיק ואינו מצריך טיפול בחו"ל". והדברים נכונים גם כעת.

9. מעבר לאמור, התנהלותו של המבקש אינה מעוררת תחושת אמון, בלשון המעטה. התנהלות זו כללה הגשת בקשות חוזרות ליציאה לחו"ל בתואנות שונות, בתוך תקופת זמן קצרה ביותר, ועוד בטרם יבשה הדיו על החלטת השחרור המקורית שנתקבלה בהסכמה מלאה של המבקש ובאי כוחו. זאת ועוד, כלל הבקשות הוגשו מבלי שנתמכו בתיעוד מתאים, לא כל שכן בתצהירים מטעמו של המבקש. בנוסף, כאמור, פרטים אודות ניתוחו של המבקש לא נמסרו, למעט דף הוראות כללי מטעם קליניקה אסתטית, שאין בו ולו רמז למהותו של הניתוח המבוקש. עוד יש לזכור כי אפילו בפרטי הניתוח שנמסרו על ידי סגגורו של המבקש לא נמצאה עקביות.

בתוך כך טען המבקש בפני ערכאת הערר כי אשתו צפויה לעבור ניתוח בחו"ל בספטמבר שיצריך את יציאתו מהארץ, ובמקביל טען כי לו עצמו נקבע ניתוח בחו"ל לאותו מועד. הדברים לא הובהרו ונותר הרושם כי המבקש ובני משפחתו עושים ככל יכולתם על מנת לצאת מהארץ (בין אם לצרכי חופשה משפחתית ובין אם לצורך טיפולים רפואיים של מי מהם).

10. לאור כל האמור לעיל, וכאשר מחד עומדים חומרת העבירות המיוחסות למבקש והאינטרס שבבירור החשדות נגדו והבאתו לדין, ומנגד עומד האינטרס הפרטי שמהותו ונחיצותו לא הובררו כנדרש, שוכנעתי כי נקודת האיזון נוטה בבירור לטובת האינטרס הציבורי. מעבר לכך מעלה התנהלותו הפתלתלה של המבקש חשד, ומגבירה את החשש מפני הימלטות מאימת הדין.

משכך, ולאחר שלא מצאתי כל הצדקה לשנות מתנאי שחרורו של המבקש בשלב זה, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ז אב תשע"ט, 28 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.